

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): **Jan Černožský**

Název práce: **K otázkám Nietzscheho pojetí pravdy**

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo jednak a přednostně pojednat o Nietzscheho pojetí pravdy z jeho raného období. Resp. je podat v přehledné interpretaci; a také toto pojetí srovnat s pojetím pravdy v jistém způsobem netradiční, ač učebnicové koncepci Jana Sokola. **Autor BP takový cíl v základní rovině splnil. Jako kvalifikační BP z oboru filosofie je pak jeho práce v níže uvedeném smyslu přijatelná.**

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je přepracováním, druhou verzí původně neobhájené práce z jara 2018. Autor byl tentokrát pečlivější ve zpracování obsahu i formální stránky textu a přepracoval i doplnil původní text. Doplnil zejména pasáže věnované roli tragického poznání a nietzschovských poznámek ke vzdělání, aby do nich lépe zasadil N. výklad pravdy. Zatímco výklad o pravdě nadále vychází jen z práce *O pravdě a lži...*, další části využívají více zdrojů a splňují tak lépe nároky BP. I zde je zpracování lepší, než tomu bylo v předchozí verzi, autor se nedopouští nějakých zásadních přehmatů. Jen bohužel jednotlivé části nejsou příliš propojeny, záměr zůstal splněn jen zčásti, snad díky omezenému rozsahu znalosti N. filosofie a také zdravé autorově kritické opatrnosti.

Náročnost práce nadále neměla spočívat v množství použitých zdrojů a materiálů, ale ve filosofickém zpracování obtížného problému možností chápání pravdy, ve filosofické interpretaci tématu. Motiv pravdy u N. autor oproti **původní koncepci víceméně snad jen formulačně a myšlenkově pročistil, výsledek je v rámci jeho omezení dobrý. V doplnění a úpravách dalších dvou motivů (tragické poznání, vzdělání) se rovněž text i jeho obsah zlepšily.**

V části BP věnované výkladu Sokolova výkladu o pravdě autor opravil řadu chyb a nepochopení z předchozí verze a přiblížil se Sokolovu náhledu podstatně více. Jeho práce mi nadále ukazuje, jak je zdánlivě snadná předloha pro ne dlouhodobě filosoficky připraveného čtenáře obtížná. To, že druhou část textu - obtížnější pasáže o roli času v pojetí pravdy - autor příliš proložil přímými citacemi (dobře, že citoval, nezkoušel parafrázovat) mu proto nezazlívám. Úkol se prostě ukázal (ne jen v tomto případě a jemu) jako poměrně těžký.

Autorův výkon charakterizuje **prokázaná existující schopnost práce s texty, analýzy textů i vlastního zpracování a usuzování, přičemž to vše má filosofii svou specifickou hodnotu.** Od předchozí verze práce se zlepšila, je stále velmi racionální, ale už ne (tak) mechanická.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce tentokrát ošetřena daleko pečlivěji než v minulé verzi. Odpovídá požadavkům na BP. Spíše ve formě poznámky bych autora upozornil, že ještě někde by formulace mohly být přesnější a tím adekvátnější předlohám či tématům (jen jako příklad viz uvedení koherenčního pojetí pravdy dle Sokola, na str. 23).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je nyní podle mne dobře **přijatelná**. Samotné zpracování N. výkladu o pravdě zůstalo sice na poměrně „k textu přilepené“ úrovni, autor to ale zčásti kompenzuje svými výklady o tragickém poznání a pojetí vzdělání. I ty jsou sice stále ještě relativně reduktivní oproti tomu, co je možno dohledat v sekundární literatuře, lze ale také – a spíše – ocenit, že autor se určitě snaží pevně držet materiálu jím v problému pevně uchopeného - a nesnaží se o vágní parafráze myšlenek, kterým studium nevěnoval. Problémem trochu zůstalo spíše ne uspokojivé zpracování souvislosti mezi motivy, jakkoli se jí autor uchopit snažil. Zpracování Sokolovy koncepce se určitě zlepšilo a zejména byly odstraněny zásadní chyby. Nedocněna dost je stále role časovosti a vůbec uchopitelnosti pravdy – to je ale obtížné. Autora BP tu i poněkud svádí domněnka o aplikovatelnosti

škátulky tzv. „teoretického optimismu“. Tato „škátulka“ ale vychází z jiných předpokladů, že Sokol; ostatně taktéž i jeho odkazy na Platona nebo Akvinského nejsou cíleny tak, jak je „vidí“ autor BP.

Srovnání obou koncepcí pak je ale stále ještě poznamenáno mechaničností v přístupu k oběma vlastně obtížným koncepcím; pokus s nenulovým výsledkem to ale je.

Celkově pokládám za nutné konstatovat, že **autor se s úkolem přepracovat práci vypořádával podle mého přesvědčení poctivě, s nasazením**. Samozřejmě také v rámci jeho filosofických možností, které přitom, podle mne, zároveň posunul výše. Tím spíše platí, co jsem napsal v minulém posudku: že autor v práci nepochybně podal dosti **samostatný a svěbytný myšlenkový výkon**. **Dodávám, že teď už i takový, který do filosofie patří a autora jako jejího studenta kvalifikuje**. Už jen menší roli nyní hraje, že lépe prokázal i **osvojení pravidel psaní odborného textu**.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLÍŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

K práci nemám otázky. Mám jen poznámku k tomu „teoretickému optimismu“: problém je obsažen mj. ve spojení pravdy na jednu stranu s lidskou řečí a myšlením, na druhou s bytím či „cestami k neskrýtkosti“ (jak se nyní, po Heideggerovi a jeho následovnicích, třeba i pracích z filosofické produkce UK FHS, dá problém charakterizovat). Nietzscheho vyjádření pravdy jako „nedefinovatelného X věcí“ – a s tím zčásti i předpoklad „teoretického optimismu“ - zůstávají po Heideggerovi spojeny jen s určitým historickým, metafyzickým pojetím poznání a pravdy. V běžném životě ale i N. myšlenky zůstávají užitečné.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

„Velmi dobře“ (s upozorněním na určitá nedotažení tématu, ale i s oceněním autorovy práce).

Datum: 27.8.2018

Podpis

